Prověřovací komisi

St. úst. Hydroprojekt
/ k rukám s. Ing. Maredy /

Národní 13
Praha I.

Při pohovoru dne 23. 4. 1958 bylo mi s. Ing. Maredou oznámeno, že po posouzení kádrových podkladů rozhodla prověřovací komise, že jsem nadále způsobilý jen k manuelní práci.

Byly mi pak oznámeny v zásadě 3 důvody, které shora uvedené rozhodnutí zapříčinily :

1/ že jsem prý byl v první republice vysokým státním úředníkem a to policejním ředitelem, respektive presidentem,

2/ že jsem dle výpovědi s. Hadáčka, člena prověřovací komise, v r. 1940 jako policejní úředník v důstojnické uniformě vyhrožoval dělníkům, pracujícím na rozkopané ulici na Malé Straně, že je nechám pozavírat a tím jsem prý neosvědčil dobrý poměr k pracující třídě,

3/ že jsem sloužil u bývalé policie za Protektorátu.

Všechny tyto důvody jsem během pohovoru vyvrátil a o důvodech pod 1/ a 2/ uvedených dokonce dokázal, že jsou naprosto nepravdivé.

Na výslovné vyzvání všech členů komise / s. Ing. Maredy, s. Hadáčka a s. Zoubka / podávám tímto písemné shrnutí okolností, vyvracejících uvedené 3 body, a žádám, aby toto podání bylo současně pokládáno za

o d v o l á n í

do rozhodnutí prověřovací komise St. úst. Hydroprojekt.

K bodu 1/

Prohlašuji, že jsem nikdy nebyl v Praze policejním presidentem, respektive ředitelem. Jména bývalých policejních presidentů byla a jsou tak všeobecně známa, že není třeba zvláště prokazovati, že já jsem jím nebyl. Podotýkám, že v úvahu přicházející době jsem byl as 28 roků

stár a pouhým komisařem v bezpečnostním oddělení bývalého policejního ředitelství, takže také již z těchto důvodů je vyloučeno, abych byl býval tehdy tak vysokou funkcí pověřen.

K bodu 2/

Prohlašuji, že jsem nikdy nebyl vyličeným způsobem činným na Malé Straně a z důvodů níže uvedených jsem tam nikdy nemohl takto si počínati.

V kritickou dobu, t.j. prý as v.r. 1940, byl jsem přidělen bezpečnostnímu oddělení býv. pol. ředitelství v Praze a úkolem tohoto oddělení bylo vyšetřovati těžké zločiny dle trestního zákona. Z důvodů služebně taktických nebylo nám dovoleno nositi stejnokroj. Podotýkám, že stejnokroj právních úředníků byl zásadně jinýnež důstojníků a proto bylo vyloučeno, abych důstojnický stejnokroj mohl nositi. Bylo tudíž také vylcučeno, abych jako vyšetřující úředník bezpečnostního oddělení mohl zakročovati na Malé Straně v souvislosti s rozkopanou ulicí, ježto mě takový zákrok nepříslušel, a také jsem nebyl služebně pro obvod Malé Strany určen. Jest však možné, že některý z důstojníků unif. stráže bezpečnosti z komisařství na Malé Straně, kam tato záležitost by příslušela, se v místa, kde ulice byla rozkopána, se dostavil. V žádném případě jsem to však nemohl býti já.

S. Hadáček po mém vysvětlení uvedl, že na podobu se již nepamatuje, a že se říkalo, že to byl " rada Borkovec ". Prohlašuji, že jsem v uvedenou dobu policejním radou nebyl. Konečně uvádím, že v r. 1940 byl provoz aut Němci podstatně omezen a bylo vyloučeno vyjeti si z takovéhoto důvodu služebním autem.

K bodu 3/

Brzy po příchodu Němců jsem musel na hodinu opustiti býv. pol. ředitelství v Praze, kde, jak jsem uvedl, jsem do té doby v bezpečnostním oddělení vyšetřoval těžké zločiny jako vraždy, podvody, krádeže. Stalo se tak na příkaz úřadu Reichsprotektora, respektive K.H. Franka, proti němuž jsem svědčil u Lidového soudu. Po několika měsících bylo dovoleno zaměstnávati mne kancelářskou prací na komisařství v Praze XII se zákazem používati i telefonu. Během celé doby Protektorátu jsem se choval jako řádný Čech a není v mé povaze chlubiti se touto činností a líčiti mnohé výslechy na Gestapu nebo

popisovati zachraňování majetků,existencí a životů svých spoluobčanů.

Poukazuji na to, že tato činnost za Protektorátu, vzhledem k důležitým úkolům, které mi byly po r. 1945 přiděleny,byla několikráte prověřována. Přikládám soudně ověřené potvrzení Svazu Národní Revoluce ze dne 6. ledna 1948 o tom, že jsem byl prověřen a stal se členem Svazu. Dekretem ministerstva vnitra, podepsaným býv. ministrem vnitra V. Noskem byl jsem v r. 1946 povýšen na kriminálního radu se zpětnou platností od r. 1942,což opět předpokládalo prověření mé činnosti za Protektorátu. Právě tak jsem musel býti prověřován při příležitosti mého jmenování náměstkem prokurátora u vrchní očistné komise, kteréžto jmenování bylo provedeno opět dekretem, podepsaným ministrem Noskem. Podotýkám, že tato komise byla určena pro očistu jak býv. uniformované a neuniformované stráže bezpečnosti, tak bývalého četnictva.

Uvedené okolnosti potvrdí/v bodech 1/ - 3/ uvedené / Dr. Josef Görner,člen KSČ, bytem v Praze II., Nové Město, Sokolská 29 za celou řadu jiných svědků, které bych mohl jmenovati. Týž byl se mnou zaměstnán za Protektorátu v Praze XII a po roce 1945 byl vedoucím Kriminální ústředny a tím mým nadřízeným.

Jinak na vyzvání předložím svrchu uvedené dekrety, potvrzující uváděné okolnosti.

Příloha : 1

JUDr Zdeněk Berkovec
středisko 04,
Hybernská 10, Praha II.